

AR. ^עננ ^אב 2 ^עננ ^אב; pri. i. q. Ar. עננ
 f. pro eo, Gemendo, f. lamentando spiritum in pe-
 ctus demisit (sibilavit.) sec. i. q. Ar. עננ
 f. pro eo, Act. vel ipse Gemitus in pectus alte de-
 missus.

AR. ^עננ ^אב 2 ^עננ ^אב 3 ^עננ ^אב 4
 אבא & אבא, בני, בני, בני Pl. בני
 בני 5 אבא f. בני 4 בני
 בני 6 אבא Pl. בני 7 בני
 Reliquit eum, discessit ab eo, ccap. vel c. v. p.
 Cor. Sur. 6. 25. 2. Fodit, fossulam circum ten-
 torium ad averendum aquæ fluxum. VI. i. q.
 2, I. & Tali scrobe cinxit tentorium. cca. et Trans.
 1, I. ccap. VI. Longè ab invicem abfuere, vel
 recessere. VIII. Longè abfuit, remotus fuit, de-
 stitit. 2, i. q. 2, I. cca. sec. Act. 1, & 2.
 it. Fistula, Pfalterium, ut Ar. עננ BB. & i. q.
 tert. Fovea circum tentorium facta, ad prohiben-
 dum aquæ pluvialis, aliusve fluxum. quart.
 Pl. san. Longinquus. quint. Locus distitus.
 Extremitas recessus, intervallum. et. i. q. Ar.
 עננ Nonjon preced. sext. Peregrinantes, lon-
 gè-recedentes. sept. Longè invicem remoti
 fuerunt. oct. Calamitas, adversa fortuna.

ÆTH. ነሎ: v. ነሎ

ÆTH. ነሎ: Libera, me à fletu,
 & stridore dentium. ወሎ-ወሎ:
 ነሎ: f. fo. à multo gemitu: videtur conv. c
 נאח, Ar. מנאח, מיאח, נאקח

CHAL. נאל Infania, stulticia. Be-
 cor. 44. 1. fo. leg. נאל à נאל
 in Niph. נאל Stultescere, pro נאל ab
 אור. Idem spiritus appellatur illuc בן נאל B.
 Aruc adducit ex T. Hieros. Deut. 21. 3. נאל
 סליק בנאל שערור דניר, nunc non inve-

sono arcus. Rugiit Leo. Musitavit, mutivit,
 fremuit dorcas. sec. Act. 2. ipsa Vox debilis,
 & occulta, f. submissa. tert. & c Mem testd.
 i. q. Ar. ננ f. pro eo, Phthongus, melos, (mo-
 dulation) sonus. quart. Mori eum iussit, vitâ
 privavit (q. d. illius modulationem, vocem filere
 voluit) Deus. quint. i. q. sec. Arcus stridor,
 nitritus equi, & c. sext. Leo. Gig.

AR. ננ, ננ: Nain, Nom.
 civit. Luc. 7. 11. malè igitur qui per m, scribunt, qf.
 ננ Pers. ננ Neapolis, v. Ch. ננ in
 et Ferr. L. Geogr. 245.

Templam. Bresh. r. p.
 18. CL.

Adulteravit, adulterium commi-
 sit. Pa. ננ Adulterans, Prov. 6. 32.
 Est hic Transitive, alibi vim Toar habet, Job
 24. 15. f. & Fut. Lev. 20. 10. Idola coluit, Jer.
 3. 9. Exod. 20. 14. Ne ננ Scortator, Deut. 5.
 18. sic cum A. Ezra, uterque Ar. in utroque loco.
 v. Matt. 5. 27, 28, 32. & c. Vix unquam aliter:
 Syr. tam Fornicatus est, quam Adultera-
 vit. Pih Id. Ez. 23. 37. Pa. II. 57. 3. Pl. Jer. 23. 10.
 Dicunt Rabb. אם ידונו בסקילה כל המנאפים
 כדון תורה יכלו האבנים והם לא יכלו
 Si sec. legem, lapidationis poena omnibus adulteris
 irrogaretur, absumerentur lapides, non absume-
 rentur adulteri. ננ m. Pl. Adulteria,
 Ez. 23. 43. Aff. Jer. 13. 27. ננ
 m. Plur. Id. Hof. 2. 2. ut à ננ, ננ.

CH. ננ i. q. H. Isa. 57. 3.

SAM. ננ Floruit, viruit, H. ננ Ita Ar.
 Sam. Pers. Lex. Triling. exp. ננ Exod.
 9. 31. An. Sam. Hordeum jam erat fricabile; at
 tardius maturescerat Linum, in Flore igitur.

AR. ננ 2 ננ 3 ננ; prim.
 Fut.

A. i. q. Ar. ננ Sedulus (solers) fuit. 2, mediâ
 Kofr. Fut. A. Comedit de cibo, cc ננ. 3, Sitim
 explevit potu. cc ננ. 4, i. q. Ar. ננ Fastidi-
 vit, abhorruit ab eo, ccap. sec. Act. sign. quâ-
 vis. tert. Sedulus diligens.

AR. ^עננ ^אב 2 ^עננ ^אב 3 ^עננ ^אב; prim.
 f. Fut.
 A. Concitatus fuit ignis: i. q. Ar. ננ. sec.
 Act. tert. i. q. Ar. ננ f. pro eo.

ÆTH. ነሎ: Parvus, minor, junior
 fuit, Matt. 11. 11. c. 2. 16. Luc. 15.
 12. seq. ነሎ: Superlativum indicat, Mar. 4. 31.
 (IV. ነሎ: Parvum, minorem dignitate reddi-
 dit. V. ነሎ: Infimus, minimus fuit, 4 Reg.
 18. 24. f. L.) ነሎ: Parvus, Psal. 41. 8. R. C.
 ነሎ: Psal. 151. 1. ነሎ: (a) ነሎ: (b)
 ነሎ: (a) Neophytus. Miss. 174. 4. (b) Homo
 tenuis fortunæ. f. L. f. ነሎ: חסד: Parva na-
 vis, scapha, Act. 27. 30. Pl. ነሎ: Matt. 10.
 42. c. 18. 6. 1 Tim. 5. 1. f. ነሎ: 1 Tim. 5.
 2. Tit. 2. 4. Al. forma, ነሎ: ልዩ: Parve
 grex, Luc. 12. 32. ነሎ: Juventus, adolescentia,
 Psal. 24. 7. & 70. 6, 18. Matt. 19. 20. (ነሎ:
 Parvitas, tenuitas. ነሎ: f. L.) in Impres. ነሎ:
 ልዩ: Animi imbecillitas, pusillanimitas. Miss.
 160. 3. ነሎ: Nahasson. Nom. vi. Luc. 3. 32.

AR. ^עננ ^אב 2 ^עננ ^אב 3 ^עננ ^אב 4
 5 ^עננ ^אב 6 ^עננ ^אב 7

prim. Fut. A. Accepit, sumpsit, uti
 comedendum quid. 2, Vi cepit, vio-
 lenterprehendit. 3, Distulit negotium. cca. 4,
 i. q. Ar. ננ Surrexit, assilivit. VI. i. q. 1, I.
 2, i. q. Ar. ננ Retrò mansit, & longè re-
 cessit, abfuitve. VIII. Pass. 3, I. Dilata fuit res.
 2, Trans. i. q. ננ Festinare iussit. ccap. 3,
 De loco in locum profectus fuit cum grege. cc 2.
 sec. Robustus, validus. Superior, vincens. tert.
 Postremò, tandem. Ar. ננ אלנאר
 Sub finem diei. quart. Act. 2, Ambulatio,
 incessus. Gig. quint. Acceptio. sext. Vi-
 olenter accipiens. v. ננ. sept. Pauca carnis
 (macra) camela.

ÆTH. ነሎ: Azyrna, 1 Cor. 5. 7.
 q. d. Cruda, v. Ch. ነሎ Cambr.
 Croyw, Heb. נאר v. נור.

נאל CHAL. נאלא Infania, stulticia. Be-
cor. 44. 1. fo. leg. נואל à יאר
in Niph. נואל Stultescere, pro נואל ab
Idem spiritus appellatur illuc בן נפילים B.
Aruc adducit ex T. Hieros. Deut. 21. 3. דל
דלנ סליק בנאלא שעבוד דניר, nunc non inve-
nitur: videtur leg. דלנ סליק עלה שעבוד
confer. Num. 19. 2. Onk. cum Hebr.

AR. ניייל, נאלן, נאל 2 נאל 3
ניייל; prim. Fut. A, Inces-
sit, qf. assiliens, &
sursum movens caput; ita nri facit, qui impo-
sito onere currit, subsilitque: (Increpavit illum,
quod moveretur, & incederet. cc עלו p. Gig.)
sic & In incessu corpus succussit, jactavitque
equus, hyana. 2, Invidit, ccap. 3, Oportuit ut
faceret. cc נא. sec. Act. tert. Ag. s. Part,
i sign. 1. utraqe.

נאם Dixit, asseruit, certè affirma-
vit. (Gr. ὀμνίω) Jer. 23. 31. ינאמו
dicunt strenuè, impetuose מנא Ar. Seld. do-
lofè. נאם No. Part. Cn. Certus, fide dignus
sermo, i. q. S. Paulo, πὸς ὁ λόγος, 1 Tim. 1. 15.
c. 4. 9. 2 Tim. 2. 11. Tit. 3. 8. ut Pythagora ὠ-
τὸς ἔφα, q. d. Non meus, sed Dei sermo est; Deo n.
propriè tribuitur. Conv. נאמן, נאמן & נאמן.
prius est Verum dicentis; secundum, Certè cre-
dentis, & fide indubitata apprehendentis, & sibi
applicantis. tertium, Falsa & verbo Dei non con-
sentanea rejicientis, Gen. 22. 16. quinquies tantum
in Pentat. post occurrit, & Samarit. semper exp.
per נאמן Num. 14. 28. c. 24. 3, 4, 15, 16.
fidus sermo est; aut jurat, v. sup. נאמן Orator,
facundus, Pl. Job. 12. 20. sic R. Sam. ben Ze-
mach, R. Levi, v. R. Obadiah, R. Da. & c. op-
timè conv. cum præc. נאמן.

AR. נאמן 4 נאמן 3 נאמן 2 נאמן
נאמן; prim. Fut. I, et
A. i. q. Ar. נאמן
Gemit, & ferè Anhelando spiravit. Stridui

A R. נאמן 3 נאמן 2 נאמן; prim.
Fut. A. i. q. Ar. נאמן Sedulus (solers) fuit. 2, medià
Kofr. Fut. A. Comedit de cibo, cc נאמן. 3, Sitim
explevit potu. cc נאמן. 4, i. q. Ar. נאמן Fastidi-
vit, abhorruit ab eo, ccap. sec. Act. sign. quã-
vis. tert. Sedulus, diligens.

נאץ Sprevit, contempfit, Prov, 5. 12.
c. 1. 30. Fut. c. 15. 5. Iratus, indi-
gnatus est, Deut. 32. 19. פיה נאץ Contemptim
irritavit, (Gr. ὀξύω) provocavit: blasphemavit.
cum In. נאץ 2 Sam. 12. 14. pro נאץ. Fut. Psal.
74. 10 Hithp. Pa. ex Pual compos. נאץ Isa 52 5.
נאץ, נאץ, נאץ f. Irritatio contumelio-
sa, contumelia, 2 Reg. 193. Isa. 37. 3. Pl. Ez.
35. 17. cujus Sing. נאץ ut Neh. 9. 18. sicut
נאץ.

CH. נאץ i. q. H. נאץ ib.
SAM. נאץ i. q. H. Irreg. נאץ Contemnit thesaurum. Lit. Dam.

נאק Gemuit, אנה, אנק, צעק i. q. נאק
II. 30. 24. Fut. Job. 24. 12.
נאקה f. Gemitus, Cn. Exod. 2. 24. e. 6. 5.
H. Sam. נאקה Pl. Cn. Ez. 30. 24.
CH. נאקה Camela, oneri ferendo apta. Schab.
c. 5. 1. masculus tamen נאקה dr. ut cum primum
crescit, f. adultus est, נאקה foeminam autem
נאקה vocant. Aruc. Kelim c 23. נאקה
Albus. v. Ar. נאקה.

נאך Pih נאך Thr. 2. 7. Maledixit, VLa.
qf. ab נאך ἀμείβεσθαι, LXX qf. i. q.
נאך Aspernatus est, Syr. & Chald.
Optimè Ar. nr. Ox. נאך Destruxit, dissol-
vit, favent LXX, Ch. Aeth. Psal. 89. 40. Ever-
tit, abolevit, cessare fecit, R. Da. & c.
SAM. Hiph. נאך Ch. נאך Recordatus est.
נאך Recordatus est Deus,
& de Majestate sua manifestavit, proclamavitque
Mosi de medio nubis; Lit. Dam.

נאך AETH. נאך: Azyma, 1 Cor. 5. 7.
q. d. Cruda, v. Ch. נאך Cambr.
Croyw, Heb. נאך v. נאך.

A R. נאך 3 נאך 2 נאך, נאך 4 נאך
נאך 7 נאך 6 נאך 5 נאך 4 נאך
נאך; prim. Fut. A. & I. i. q. Ar. נאך f. pro
co, Gemit, pec. aperte, multum. 2,
Invidit. ccap. v. Ar. נאך. sec. Act. tert. cum
נאך i. q. Ar. נאך Gemebundus. c Ar-
ticulo נאך, Leo. quart. Fovea circa
tentorium effossa ad pluviam arcendam. Gig.
quint. Fut. A. i. q. Ar. נאך Ab illo longè
recessit. 2, i. q. Ar. נאך Illum accusavit, Gig.
sext. Act. Hujus loci fo. Ar. נאך 1 Sam. 10. 22.
Bc. conv. c Ar. נאך v. נאך. sept. Locus
in quo quis longè amandatur, receditve. id.

נאב Rabb. הנבוב Vena ca-
va. Seb.
AETH. נאב: H. נאב Locutus est, Psal. 74. 5.
& 84. 8. Mar. 13. 11. Etiam inarticulatè, fo-
nuit, 1 Cor. 14. 7, 9, 10. Psal. 113. 13, 15. it.
Amicè, comiter, benignè allocutus est, Matt. 25.
36., 39. Meditatus est, Psal. 118. 147. & 2. 1.
& 14. 3. IV. נאב: Legit, Joh. 19. 20. Matt.
21. 42. 1 Cor. 14. 29. Luc. 4. 16. Defect. c. 6. 3.
2 Cor. 3. 15. Meditatus est, Psal. 1. 2. Loqui
fecit, Mar. 7. 37. Benedixit mense, c. 14. 26.
Matt. 26. 30. V. Dictum, narratum fuit, Psal.
50. 7. נאב: Incenarrabile, Def. נאב:
Miss. 162. 2. VI. Im. נאב: Deprecabilis
esto, Psal. 89. 15. Fut. 134. 14. Deut. 32. 36.
נאב: Sermones, eloquia, Psal. 18. 2, 3, 4. &
118. 38, 41, 58, 74, 101, 103, 107. Contradi-
ctiones, H. נאב Psal. 17. 47. נאב: Ora-
tor, Act. 24. 1. נאב: Sermo, Cant. 4. 3. Matt.
6. 1. (נאב: Præfatio. נאב: Loquens;
facultate loquendi præditus: de actu, & potentia
usurpatur. Miss. 160. 4. Psal. 139. 12. 2, Ra-
tionalis